

Желъзолъярницата е една голъма зала — твърде мръсна и опушена. Тя няма дългън подъ. Върху голата земя е насиленъ пъсъкъ, който се употребява за правене на форми (калъпи).

Съ оцапани дрехи и нечиести ръце съ и самите работници. Споредъ работата която вършатъ, работниците се делятъ на лъяри и калъпчии.

Калъпчииятъ правятъ формите (калъпите), въ които се излива желъзото; правятъ ги отъ пъсъкъ.

За да се излее единъ предметъ, постъпва се така: най-напредъ майсторъ дърводѣлецъ прави отъ дърво моделъ на този предметъ. Този моделъ се поставя въ сандъкъ, пъленъ съ влаженъ пъсъкъ. Сандъкътъ е отъ две части: долната и горна. Също и моделътъ е съставенъ отъ две части. Едната половина се полага въ долната част на сандъка. Следъ като моделътъ се отпечати добре въ пъсъка, работникътъ поставя горната половина на сандъка върху долната така, че дветъ кухини да се съвпадатъ.

Наливане на разтопеното желъзо въ формите